

Όχι με διαφορά ουδού, αλλά με κερδή διαφορά. Είναι η άγνη ένω συναρμολογία
Είναι **ο δ' οτι πάντα πτωχών** (Κορ. 1, 18).

Κατεπός της ελευθερίας.

Μια έγκλη του Χριστού γιά μας και δική μας γιά το Χριστό είναι κατός της ελευ-
θερίας. Ο Χριστός βέβαια τών ελευθερία μας. Αυτό το **"Ουκ ελευθερώσω μου
ζακάρουδεν..."** είναι η μεγαλύτερη διακρίσις της ελευθερίας του δικό-
μου. Η διακρίσις της θρησκείας της ελευθερίας. Ο οποίος βέβαια... κα-
νέναν δεν πύεφα ο Χριστός. κανέναν δεν βιάζει. Είναι ο άρχοντος
της καρδιάς μας. Κάνεται έξω από τών πόρτα της καρδιάς μας και
δεν τών παραβιάζει. Η τυρά. Αυτού ανόθευμε, δα κτην με βιά.
Θα κλην τών καρδιάς μας χαρούμενη και ελευθερία. **"Ιδού έστιν
κα' εστίν τών θύραν και κούρα. Έάν τις ανοίξαι τών θύραν και ε-
βγαίωσιν προς αυτόν και δεύνησω μετ' αυτού και αυτός μετ'
εμού"** (Αποκ. 3, 20).

Είμαστε ελευθεροί να διαλέξουμε ή το Χριστό ή τον ανόθευτο ή
το Χριστό ή το διαόλο. Διακρίσις δεν κάνει ο Χριστός, δεν
και είναι παντοδύναμος.

• Το ένα: Δεν βέβαια να **παραβιάσει** τών ελευθερία μας. Δα
μπορεί να έδημε τη βία να μας βιάσει. Δεν μπορεί με το **"ετοιμα"** να
μας κλην **"ρομπότ"** γιά τών παραδύο.

• Το άλλο: Δεν μπορεί ο ίδιος να **εμαρτήσιν**, και αμαρτία
του δα κλην η παραβίαση τών ελευθερίας μας. Άλλοι αρχι-
χοι πύεφουν και βιάζουν, άκλήνη και δουλεύουν, δεν
αρχή τους να ανταλλάξουν σε αυτός. Ο Χριστός βέβαια
τα τών ελευθερία, δίδει η ελευθερία δεν είναι κατά-
κτηση του ανθρώπου. Είναι δώρο του Θεού. Ο δε Χρι-
στός είναι ο Θεός της ελευθερίας.

Δεσμεύσεις της ελευθερίας.

Άλλα ενώ υποστηρίζουμε, δα δεν παραβιάζεται η ελευθερία

Έχουμε τους εισηγημένους περιορισμούς της ερωτήσεως.

• Πρώτος περιορισμός: Κάποιος νέος είναι ερωτώμενος να διαλέξει τον επαγγελματικό του προσανατολισμό, να εκλέξει π.χ. να γίνει μάγειρος ή μηχανικός. Διαλέγει. Από τη στιγμή που διαλέγει, η ερωτήσεως του τανύζεται με υποχρέωση. Ήταν ερωτώμενος μέχρι να διαλέξει. Υστερα δοχίται να υποχρεωθεί να βάλει συνέπεια σε εκείνο που επέλεξε. Έτσι κάθε άνθρωπος είναι ερωτώμενος να γίνει

Χριστιανός. Το "Θεός δεχά τον σου ακολούθει" είναι η δόξος

δεν έχουν γίνει χριστιανοί και κομούνται να διαλέσουν αν θα ήθελον. Από τη στιγμή όμως που διαλέξουν τον Ιησού Χριστό, που βαπτισθήκαμε και υποχρεώθηκαν χριστιανός, η ερωτήσεως του μεταλλάσσεται στο κανάλι των υποχρεώσεων. Ορισμένοι παρεξηγούν το

"Θεός δεχά!" και ένε: "Να, και ο Χριστός μου δίνει το δικαίωμα να κάνω ό,τι θέλω!" **Αδύτος!** Αν δεν θέλουν χριστιανός, αν θέλουν

δεδιπλωτός, αν βρισκόσουν ακόμη στο όριο της αναμνησεως, τότε ίσως να μπορούδες να πύς το λόγο αυτό. Τώρα όμως είσαι χριστιανός, που σημαίνει, ότι έχεις κάνει ερωτήσεως επιλογή και ετοίμενος εκούγια δεχτήκες υποχρεώσεις και δεσμεύσεις.

• Δεύτερος περιορισμός: Έδώ βλέπουμε ένα στοιχείο του δεσμεύει στην ερωτήσεως του ανθρώπου, και ένα στοιχείο του δεσμεύει του Θεού! Ποιος κατέβαζε το Χριστό από τον Ουρανό στην γη να γίνει άνθρωπος και να μας σώσει; Η ερωτήσεως του Θεού είναι απλή: ερωτώμενος, τον δεσμεύει κανείς να κατέβη; Τον πύεξε κανείς; Όχι. Και όμως δεν είναι έτσι. Κάποιος τον πύεξε. Ποιος; Η **εχάτη** του. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πύεξη και κατέπτεξη από την εχάτη.

Την από αρχέτο καιρό συνέβησαν δύο βυρκασιόματα στον όλο.

• Μία κόρη εκότωσε τη μητέρα της **Αδύνη**. Ποιος την πύεξε; Η κακότητα και η βυρκασιόμα της. Ζητώσε **τη μητέρα** της, για να

6ης; Είμαι διασπασμένος, κοιτώντας να περδάω να δώσω
 εφ' όσον βλέπεις μπροστά σου τηρή με Κουστάρινο νερό.
 Είμαι? εφ' όσον να πίνω να μη πίνω. Μα ποιο από τα δύο
 θα νικήσει; Αλλά ως η πλεονεξία της ούρας. Θα τρέξω και από
 πλαχιά να σου φέρω το καρπό νερό. Έτσι οφείλει να
 χη τον άνθρωπο για την αληθεία. Και τη βοήθεια Κου-
 σταρή, Κρυσταρήνη, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.
 Μπορεί να σταματήσει; Θα τρέξω στο Χριστό. **«Εδύναμις εν τη χη
 μου, ποσότης σοι η βοή μου εν τη ερημω και εδω και ε-
 νύδρω» (Ψαλμ. 62, 1).** Θεέ μου, σε ούρα και σε ποταμό εν τη χη μου. Πό-
 σες φορές και αυτές οι αμαρτίες του σώματός μου, σαν ερη-
 μη αυτή χώρα τη δύσβατη και ανύδρη ποταμω να δώσω και
 να απολαύσω τον άρο σου ναό!

= Μα γιατί κινείτε έτσι; Δεν είστε εφ' όσον να μη πίν-
 τε σαν εφ' όσον; Δεν σας αφήνει ο Χριστός να κινείτε
 εφ' όσον η εφ' όσον;

Οι πιστοί πάντων στο ερωτήμα από των κοσμι-
 κών ανθρώπων: Η δόξα για το Θεό είναι μια εσωτερική
 πίστη. Μια πίστη, που όμως με εξαεραλίτη την αληθινή ε-
 φ' όσον και ζωή.

Και δεν είναι μόνο η δόξα για αληθεία, που περιορι-
 ζει την εφ' όσον μας η μάλλον εφ' όσον την εφ' ό-
 σον μας. Είναι και η **εφ' όσον**. Ποιος πιέζει
 τον δευτερό να εφ' όσον θερά το να το για την
 επιτυχία επέμβαση του; Η εφ' όσον. Η εφ' ό-
 σον μας στο Θεό, τον λυτήρα και λυτήρη, τον
 Ιατρό και Εφ' όσον, μας πιέζει να τον δοξο-
 λογοποιή και να τον ακοζουδοίμε.

9) Σταυρός το Σημά της Εξουδένωσης.

- Τρίτος περιορισμός: Είναι ο Σταυρός. Η Έκκλησία μας προβάλλει το Σταυρό πάντοτε, αλλά ιδιαίτερα στις 14 Σεπτεμβρίου και την Κυριακή της Σταυροπροσκυνηθούς, για να ενισχυθούμε ιδίως στο μέσο του σταδίου της Μεγάλης Τεσσαροκοσίας, αλλά και για να μας προετοιμάσει για την υποδοχή του Σταυρού κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα. Ορατότατα γράφει το μεγαλείο του Σταυρού: "Χαίροις ο Τυμ-φύρος Σταυρός" δι' οὗ ἐξηθύνισται ἡ ἀρετὴ καὶ καθύρτηται καὶ κατεργάζεται τὸ σωθῆναι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνηθύνειν αὐτὸν πρὸς οὐρανία. ὁππότεν οὐκατάλαχτον, σαμόντων ἀνδραγαθῶν, ὁδοῦ Μαρτύρων, ὁδῶν, ὡς ἀμύδως ἐκμαρτυρήσῃ" (Σχ. Ἐστ. Κυρ. Σταυροπροσκ.)

Τι είναι ο Σταυρός;

- Το κήρυγμα της **βιωτικῆς**. Το δυνατότερο κήρυγμα είναι το κήρυγμα της βιωτικῆς. Καὶ ὁ Σταυρός εἶναι τὸ συνηθιστικότερο κήρυγμα.

- Το Σημά της **ἐξουδένωσης**. Ἐπίδειξη μεγαλύτερη δεικνύει αὐτὸ τὸ Σταυρὸς καὶ ὅπως τὸ δέξιμο, τὸ κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ μας ἐξουδένωσε.

- Το Σημά της **ὑπακοῆς**. Παραλληλίζεται ἀπὸ τὴν ἱερόν ὑποχρέωσιν ὁ Σταυρὸς μετὰ τὸ Σημά της **Ἐδῆ** τὸ Σημά της Παράκοης. Με δέξιμο, τὸ Σημά ὁ ἀνθρώπος ἔχινε ἀμαρτωλός. Με τὸ Σημά τοῦ Σταυροῦ ὁ ἀνθρώπος ἔχινε ἀμαρτηλὸς ἀνθρώπος ἔχινε λυτῆρας τῶν ἀμαρτηλῶν. Με τὸ Σημά της **Ἐδῆ** ἡ γῆκα ἔχινε πικρά. Με τὸ Σημά τοῦ Σταυροῦ ἡ πικρά ἔχινε γῆκα. Με τὸ Σημά της

Εδωκεν ο υδρευωντος νόμιζε, πως να γινόντων ελευθερος και κα-
 τάνηγε δουλος σεο διαβολλοφορο της αμαρτίας και των δα-
 νόντων. Με το ζυγο του σταυρου ο θεανδρευωντος διαμαρτω-
 θηκε και να χαρίση σε μας την ελευθερία της ζωής. Με
 το ζυγο της εδωκεν νεκρωθήκαμε. Με το ζυγο του σταυρου
 ζωοποιήθηκαμε. **Η ζωή του σταυρου κρεμασθείσα,**
ζωή των αιώντων Χριστός ο Θεός, ζωοποιήσον υμους την
ψυχήν, τελευτώντων τις παραπτώματα. **(Αποκρ. ΕΠΕ. ΠΑΥΛΟΝΙΣΤ.)**
 Ζωή είναι η πραγματικότητα, δια από το ζυγο του
 σταυρου ανεπήρασε το φάρμακο και τη φοβερότητη μορ-
 φή του καρκίνου και την αμαρτία. Οποιος κολυφίζεται
 και θεραπεύεται από αυτό τον καρκίνο, είναι οντως ε-
 λευθερος.

Ομοφοβία και Ζωή.

Ο σταυρος είναι η μάχη δύο πραγμάτων:
 • Το ένα: **Ομοφοβία.** Φαντασθείτε κάποιον να πε-
 ριέσει ένα σταυρό σε ζυγο του κόσμου. Κάτι τέτοιο έκανε
 ο Ανδρέας Παύλος. Όταν κ' ειν πήκανε περιέφερε ένα
 σταυρό. Ήταν το κήρυγμα του σταυρου, η ομοφο-
 βία του σταυρου. Λέει σχετικά ο Γεωργ. Κουβόστομος
 και τον αγαπημένο του Παύλο: **"Πως πάλιν ταυρου**
τον, οδραντον, την ψυχήν, την διαμαρτωλόν, ταυρου πάντα
δουλείς, την δύναμιν εκλύουτε τον Χριστόν, τον σταυρόν
περιφέρων" (ΕΠΕ. 20, 288).

Να ομοφοβούμε το σταυρό, έστω κ' ειν αυτό σημαί-
 να κάποιον σταυρό, μικρό ή μεγάλο. Να μη ντροπιασάμε
 να σηκώσουμε το σημάδι του σταυρου. Να μιλάμε και
 το μυστήριο του σταυρου. Να αγαπάμε το σταυρό. Να
 κηρύττουμε το σταυρό, το μόνο κήρυγμα της σωτηρίας.

- Το άρρο: **Ζωή**. Ο Σταυρός είναι το όπιο της ζωής. Αν βγέταμε κάποιον να περτάει κάτω ένα Σταυρό και να τον πατάει, θα τον άφηνάμε; Αδελφούς όχι. και όμως, αυτό κάνοουμε.

- Γιατί ευηθώς άφηνάουμε; Διότι δέν μπορούσαμε να εγκώβουμε το σταυρό της ντροφής.

- Γιατί χοχύφουμε στην άρρώστια; Διότι δέν μπορούσαμε να εγκώβουμε το σταυρό του πόνου.

- Γιατί άφηνούν πολλοί τών οικογένειά τους; Διότι δέν μπορούσαν να εγκώβουν το σταυρό του χαμού.

Και υπάρχουν και άφρηότερες παραρήσεις από τη ζωή του Σταυρού.

- Γιατί τόρες μύτερες, τόρα άνδρόμνα παραδίνου το βράχιο τους, το παιδί τους, σε μαχαίρι της εκτέλεσης; Διότι δέν επιδούμουν το σταυρό της παιδοπολλίας. Περάμε τον πρώτο σταυρό στα βκουττρία, στον ντροφιο!

Κάποτε μερόμνε η παρατάξη τών **σταυροφόρων**, άκείνων που εγκώνονται βαρύ σταυρό άκοζουδούσαν τον Χριστό. Τώρα άξάνεται η παρατάξη τών άουδούτων, που άταρνούνται το σταυρό τους. η παρατάξη τών άσταυρωτων.

Πότε άραγε θα κάτανόησουμε τη μαχάκη άηθία της κωνίας δέν θα περτάει στον Παροδίο, αν δέν είναι φαρτωμένος κάποιος σταυρός; Ο Σταυρός θα μας άσκησει στην άηθία, στην άηθία τών τέκνων του Θεού στην άηθία της βαβήριας τών ούρων.